

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 53. Franciscus de Mailly Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII. Erat in aliorum consuetudine plane
 A. C. 1721. affabilis, præstanti virtute atque in-
 tegeritate ornatus, eximius iustitiæ col-
 tor, meritorum suorum parcissimus
 æstimator, ab omni fastu honorisque
 ambitione alienissimus, in rebus tam
 publicis quam Ecclesiasticis longe ver-
 fatissimus, atque eruditionis ubertate
 nemini secundus.

§. LIII.

*Franciscus de Mailly Cardinalis
 mortuus.*

*Dorson.
 Journ. t. 2.
 pag. 404.
 Vit. Franc.
 de Mailly.*

Tertius ex Purpuratis hoc anno de-
 natus erat Franciscus de Mailly na-
 tione Gallus, de cujus immoto Reli-
 gionis studio jam sæpius mentio-
 fecimus. Parentes habuit generis no-
 bilitate, ac virtutum decore conspi-
 cuos, Ludovicum Marchionem de
 Mailly & Joannem Marchionissam de
 Nesle. Horum stimulis adactus, ma-
 gis tamen propria ingenii felicitate
 studendi ardore, & egregia fretus in-
 dole, studiis literarum impense inco-
 buit, suorumque Præceptorum solem-
 nitatem præcoci discendi aviditate præ-
 vertens, in Sorbonica Domo Doctore-
 tus Lauream consecutus est, omni lite-
 rarum cultu & ornamentis indies cre-
 scens. Unde haud mirum, quod juve-
 nis

nis adhuc a Ludovico XIV. æquissimo Sæc. XVIII.
 meritorum Judice ab Eleemosynis, dein A. C. 1721.

Abbas Masciacensis & Flavignianus,
 & quarto post anno Archiepiscopus Are-
 latensis nominatus sit, a qua tamen
 Ecclesia ad Rhemensem translatus,
 Hugonotis ac Jansenistis bellum indixit,
 duraque & præficta fronte errores pro-
 pugnantis invictum pectus, ac puræ
 fidei scutum opponere cæpit. Cum au-
 tem sacræ Romanæ Ecclesiæ Legatus
 natus, Galliæ Belgicæ Primas, pri-
 musque Franciæ Par esset, in Cleri
 Gallicani comitiis Præsidem egit, &
 in Regio Senatu inter primos locum te-
 nuit. Hac dignitatum auctoritate non-
 nisi ad promovendum Ecclesiasticæ di-
 sciplinæ studium, & conservandam fi-
 dei Catholicæ puritatem utebatur, ac
 propterea suum Clerum populumque
 binis Instructionibus Pastoralibus a graf-
 tante errorum pestilentia præservare,
 dormitantes e somno mortis Divini
 Verbi clamoribus excitare, & pertina-
 cibus Ecclesiæ poenas infligere non de-
 sinit: Uti vero Sectariorum pertinacia
 correctionis impatiens est, & populi
 levitas pravo Ecclesiasticorum rebel-
 lium exemplo suffulta facile in publicas
 indignationes & tumultus degenerat,
 ita Rhemensium civium non pauci eo
 audaciæ ac temeritatis devenere, ut
 Pastro-

Sæc. XVIII. Pastoris sui edicta publice coram eju
A. C. 1721. Palatio dilacerarent, pedibus concu-
 carent, ruptoque debitæ reverentiæ
 fræno Archiepiscopum atrocibus con-
 vitiis laceffere non erubescerent. Aucto-
 contradicendi ardore Rhemensis quo-
 que Universitas, omnesque ejusdem
 Doctores (unico excepto) appellantis
 Episcopis adhæserunt, ac publice doctri-
 nas Sedis Apostolicæ auctoritati inju-
 rias propugnarunt: Tumultuabatur e-
 tiam adversus Archiepiscopi edicta Par-
 lamentum & Parisiensis Universitas.
 Nec tamen crebris injuriis, minis, con-
 tumeliis, aut temporalium jactura Apo-
 stolica Eiusdem constantia frangi, Re-
 ligionis studium imminui poterat: his
 omnibus potioem habuit fidei integri-
 tatem, Sedisque Apostolicæ honorem
 auctoritatemque: quocirca Romanus
 Pontifex tam intrepidum fidei pugilem
 crebris literis solatus illum, ut commi-
 sum sibi gregem indefessa vigilantia
 custodiret, errantesque oves ad ovile
 Christi immoto studio revocaret, idem-
 tidem hortatus est, & tandem in forti-
 tudinis præmium illum motu proprio
 inter Purpuratos recensuit. Igitur
 Archiepiscopus Parisios profectus, ob-
 tenti honoris nuntium Regi attulit, ab
 eodemque Biretum Cardinalitium re-
 cepit: Inde Rhemos reversus, sui Cleri
 populi-

populique animos repentina mutatione Sæc. XVIII.
 ad publicas festivasque acclamations A. C. 1721.
 effusos reperit; cum enim rara morum
 probitate, & vitæ exemplo cunctis
 semper præluxisset, omnique ratione se
 sincerum, non fucatum veritatis Defen-
 sorem exhibuisset, aliunde vero pro-
 bata virtus etiam ab hostibus licet in-
 vitis, magni habeatur, hinc ferme om-
 nes hunc Cardinalem, dum solemnem
 pompa Urbem ingrediebatur, publicis
 laudibus ac encomiis celebrabant, so-
 liquæ illi ejus meritis obloquebantur,
 & criminationibus tacitis eum obrue-
 bant, qui eidem parem rependere gra-
 tiam, arduum, debere, turpe crede-
 bant. Extincto Clemente XI. Fran-
 ciscus Cardinalis ad Sacra comitia Ro-
 mam proficisci parabat, jamque a Rege
 quinquaginta librarum millia pro iti-
 neris expensis receperat, ast die deci-
 ma quinta Augusti inopino obruebatur
 morbo, quo tamen contempto eadem
 die in Ecclesia Cathedrali sacris operari
 voluit, jussuque Regis cunctos, qui vel
 olim appellarunt, vel suas appellationes
 innovarunt, ex Templo excedere jussit:
 sumpto demum prandio suam curaturus
 valetudinem, ad Abbatiam S. Theo-
 doricæ prope Rhemos secessit: die au-
 tem quinta Septembris violenta op-
 pressus apoplexia diu sensuum usu desti-
 tutus,

Sæc. XVIII. tatus decubuit, tandem vero sibi re-
A. C. 1721. ditus, atque Ecclesiæ Sacramentis im-
 munitus, die decima tertia ejusdem
 Mensis Apostolici laboris mercedem in
 cælis recepturus, obiit, sepultus in Ec-
 clesia sua Metropolitana. Successerunt
 eidem in Archiepiscopatu Armandus
 Julius de Rohan Guimené.

§. LIV.

*Principes, atque Illustres hoc anno
 defuncti.*

*Hist. Univ.
 Period. II.
 c. 4. p. 723.*

Inter Principes hoc anno denatos re-
 censentur sequentes, Ludovica De-
 niæ Regina nata Ducissa Megalopolitana
 Gustraviensis, quæ anno ætatis
 suæ quinquagesimo quarto naturæ de-
 bitum solvit. Die vigesima quarta
 ejusdem Mensis Michael S. R. J. Prin-
 cept Esterhasius de Galantha &c. an-
 nos natus quadraginta novem, quem
 morte subsequēbatur Josephus Ester-
 hasius pro pace Hungariæ Regno red-
 denda semper occupatissimus. Die
 decima quarta Martii Dux Buchingha-
 mius Anglus, qui hoc epitaphium suo
 tumulo inscribi iussit: *Pro Rege sæpe
 pro Republica semper, Dubius, non impro-
 bus vixi. Incertus nec perturbatus morior,
 Christum adveneror, in Deo confido æter-
 no, ac omnipotente. Ens Entium misere-*